

POINT OF VIEW INTERNATIONAL

En mand vender hjem

Udgivet 21/01/2017 — af Frederik Bojer Bové

Kenneth Lonergans nye værk *Manchester by the Sea* er stor empatisk filmkunst, skriver Frederik Bojer Bové. Oscar-nominerede Casey Affleck lever i rollen som viceværten Lee Chandlers i de rum i vore liv, vi ikke kan bevæge os i længere. Barndomsbyen, vi har fjernet os fra. Vennerne, vi har vendt ryggen. Forholdene, der endte i skænderi og vrede. I sine åbne billeder og imødekommende tempo bliver *Manchester by the Sea* både by og film, et rum for os alle sammen.

Kenneth Lonergan: *Manchester by the Sea* – drama – premiere 19. januar 2017

Kenneth Lonergan er amerikansk films helt store dramatiker. Den Pulitzer-nominerede *auteur* skriver manuskripter med en komplet tiltro til dialog og kropssprog som redskab i sin undersøgelse af følelser og stemninger. Men med *Manchester by the Sea* får billederne lov til at leve, især i de til titlen passende bybilleder fra det lille samfund i Massachusetts. Resultatet er en verden, en sorgfyldt, elegisk verden, som vi som tilskuere får lov til at leve os ind i i 140 terapeutiske minutter.

“

Casey Affleck er stor Oscar-favorit i år for hans hovedrolle som viceværten Lee Chandlers, der ikke har det helt store liv i Boston.

Casey Affleck er stor Oscar-favorit i år for hans hovedrolle som viceværten Lee Chandlers, der ikke har det helt store liv i Boston. Han skovler sne, reparerer rør og toiletter, og drikker for at slås, ikke for at flirte. Han vender tilbage til sin fødeby, Manchester by the Sea, da han hører, at hans storebror er afgang ved døden. Broren har udnævnt Lee til værge for sin søn Patrick, en 16-årig teenager, der er på både hockey- og basketholdet, spiller guitar i et (forfærdeligt) band og holder gang i to kærester på samme tid. Midt i sorgarbejdet må Lee tage hånd om den fortid, der sendte ham i eksil, og se på fremtiden med Patrick.

I MANCHESTER BY THE SEA GIVER KENNETH LONERGAN BILLEDERNE LOV TIL AT LEVE, ISÆR I DE TIL TITLEN PASSENDE BYBILLEDER FRA DET LILLE SAMFUND I MASSACHUSETTS.

Comeback

Det er Kenneth Lonergans blot tredje film på seksten år. Han fik muligheden for at instruere sine egne manuskripter efter at have skrevet *Familieterapi* fra 1999, hvor Robert de Niro var mafiaboss i terapi hos Billy Crystal. *You Can Count on Me* fra 2000, med Laura Linney og Mark Ruffalo som to søskende hvis liv er slået ud af kurs af tabet af deres forældre, var en stor kritikersucces, der gav Oscar-nomineringer for både Linney og Lonergan – sidstnævnte i kategorien Bedste Originale Manuskript. Opfølgeren, *Margaret*, har nærmest legendarisk status hos amerikanske kritikere. Filmen – med Anna Paquin i hovedrollen som stædig teenager, der hedder Lisa, ikke Margaret – blev indspillet i 2005: Lonergan kunne imidlertid ikke færdiggøre en udgave både han og producenten var tilfreds med, og efter et forløb med både sagsanlæg og hjælp fra Martin Scorsese, blev den endelig udsendt i 2011 i en udgave, instruktøren selv var utilfreds med, og med så lidt opbakning fra distributøren at den var dømt til fiasko. Men kritikerne hyldede den som noget nær et mesterværk, og instruktørens egen foretrukne udgave på over tre timer blev efterfølgende udsendt på dvd – og hyldet som en af de bedste amerikanske film overhovedet.

“

Det er i sig selv ingenting – men efter de skilles, følger kameraet ganske kort den forbipasserende på vej væk i sine egne tanker, og pludselig er det som om et helt andet liv, en hel anden fortælling, åbner sig for os.

Manchester by the Sea er noget af et comeback: Hyldet fra premieren for snart et år siden på Sundance Film Festival, og kørt i stilling som Oscar-bejler. Forhåbentlig medfører det mange flere film fra den 54-årige auteur.

MERE POV

Alternative facts til diskussion af film og forskning - Docs & Talks 2017

Østkystens hjemstavnsfortællinger

Lonergan er en egns poet. Hans tre film foregår alle inden for en nogenlunde snæver radius i det nordøstlige USA, *You Can Count on Me* i Catskills-bjergene i New York, og selvom *Margaret* udspringer sig i millionbyen New York City, så synes dens jødiske kunstner- og studentermiljø til tider nærmest som en lige så lille landsby som i de to andre film. Det skyldes naturligvis også forfatter/instruktørens talent for verdens-skabelse, for at optegne sociale grupper, for at vise sine karakterers liv, arbejde, venskaber, i stedet for at underlægge alt filmens plot. Hans film lever, og hans verdener synes befolkede af rigtige mennesker – og ofte flere end

filmen har tid at beskæftige sig med. I en kort scene er Lee ved at komme op og slås med en forbipasserende, der spilles af Lonergan selv. Det er i sig selv ingenting – men efter de skilles, følger kameraet ganske kort den forbipasserende på vej væk i sine egne tanker, og pludselig er det som om et helt andet liv, en hel anden fortælling, åbner sig for os.

MERE POV

Bims i bøtten på Borgen - regeres vi af tåber?

MIDT I SORGARBEJDET MÅ LEE TAGE HÅND OM DEN FORTID, DER SENDTE HAM I EKSIL, OG SE PÅ FREMTIDEN MED NEVØEN PATRICK.

Traumer

I alle tre film synes ligger der et traume til bunds for filmens fortælling. I *You Can Count on Me* ser vi hovedpersonernes forældre dø i et trafikuheld i filmens åbningsscene. I *Margaret* fornemmes traumet, snarere end det forklares, og filmens langvarige efterproduktion betød større afstand til den terror og Irakkrig, eleverne diskuterer i mange af scenerne. *Manchester by the Sea* er den første af Lonergans film, hvor den traumatiske fortid fortælles undervejs. Det fungerer ikke helt. Der er simpelthen for mange urelaterede traumer, som der ikke er tid til at bearbejde. Det giver en vis afstand i en film, der ellers stråler af empati og følelser.

Men så er det omvendt måske instruktørens hidtil bedste miljøskildring, hvilket siger ikke så lidt. Sneen ligger som en dyne over byen, jorden er frosset komplet fast. Det antager en nærmest metaforisk tilstand: Det er en by, hvor Lee sidder fast, hvor han umuligt kan bevæge sig. Omend Lees specifikke fortid er overgjort, så udstikker filmen stadig et genkendeligt rum. De rum i vore liv, vi ikke kan bevæge os i længere. Barndomsbyen, vi har fjernet os fra. Vennerne, vi har vendt ryggen. Forholdene, der endte i skænderi og vrede. I sine åbne billeder og imødekommende tempo bliver *Manchester by the Sea* både by og film, et rum for os alle sammen. I sine bedste scener, mest de udratiske, der heldigvis også fylder mest af den lange spilletid, er Lonergans nye værk stor empatisk filmkunst.

Kan du lide POV formatet, så skulle du tage at [klikke her og like vores Facebook-side](#). Her får du også alle links til vores nye artikler. Del gerne denne artikel med andre. Du kan også tegne et abonnement til 20 kr. om måneden, eller donere til hele POV.International via MobilePay på 40 12 19 68. Vi har ikke noget reklamebudget.

Frederik Bojer Bové

Frederik Bojer Bové (født 1.12.1986) er cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling og BA i Historie. Han blogger om film på kronoper.dk, er

F dansk redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og har været programlægger på Copenhagen Architecture Festival.

[FACEBOOK](#)
[TWITTER](#)
[GOOGLE](#)
[PINTEREST](#)

TAGS:

ACADEMY AWARDS

CASEY AFFLECK

KENNETH LONERGAN

MANCHESTER BY THE SEA

OSCAR

ANBEFALET TIL DIG

**Toni Erdmann –
direktøren for det
hele og andre
skuespillere**

F Ø L G O S

Synes godt om Del 39 tusind personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

Follow [@pointofviewint](#)

H O L D P O V I N T E R N A T I O N A L I L I V E

Vi gider ikke betalingsmure og store reklamer, der overtager hele din skærm. Med inspiration fra amerikanske NPR og Wikipedia modtager vi i stedet donationer fra folk, der værdsætter det, vi skriver - og gerne vil holde os i gang.

Du kan enten støtte ved at give os et månedligt beløb, støtte os med et enkelt beløb, når du har lyst, eller støtte den enkelte skribent via deres info-bokse. Hvis du vil støtte hele POV.International, modtager vi penge via PayPal og MobilePay. MobilePay-indbetalinger skal ske på (OBS! Nyt nummer pr. 23/1-2017) **40 12 19 68**.

Herunder kan du via Paypal "abonnere" på os, så dit månedlige støttebeløb bliver trukket automatisk. Det kan vi endnu ikke med MobilePay.

Donations-niveau
Glad bruger : 20.00 DKK pr. måned ▼

Abonner

Q U I C K P O V

29/01/2017

**POV's Dansk Vestindien-kalender
– februar-marts 2017**

31/01/2017

Alternative fakta to go